

ת"פ 26898/10/12 - מדינת ישראל נגד תומר שוורץ

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 26898-10-12 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' שוורץ

בפני
בעניין: כב' השופט הישום אבו שחאדה
מדינת ישראל באמצעות תביעות שפלה
שלוחת רמלה ע"י עו"ד שלי היאט

המאשימה

נגד

תומר שוורץ ע"י ב"כ עו"ד זהר משה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בביצוען של העבירות הבאות: הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם השכיר חדר בקומה התחתונה בביתו של אדם בשם אנואר זביידה בתחומי העיר לוד (להלן: **החדר או הבית, לפי העניין**), ששימש אותו כמעבדת מחשבים ואלקטרוניקה. ביום 12.10.10 הגיע צוות משטרת של ימ"ר מרכז לבצע צו חיפוש בבית. במהלך החיפוש הבחינו השוטרים בחדר אשר היה נעול וביקשו מבעלת הבית לפתוח את החדר. בעלת הבית מסרה כי אין לה את המפתח לחדר ולכן התקשרה לנאשם על מנת שיגיע לבית ויפתח את החדר. בעת שהגיע הנאשם לבית פנה אליו אחד השוטרים (להלן: **שוטר 1**) ומסר לו כי יש בידיו צו חיפוש וביקש ממנו שיפתח את החדר. בתגובה, החל הנאשם לצעוק על השוטר 1 "תצאו מהשטח שלי" דחף את השוטר 1 באמצעות ידיו והחל להשתולל. בהמשך הגיעו למקום שוטרים נוספים. אחד השוטרים שהגיעו (להלן: **שוטר 2**) הציג לנאשם תעודת מינוי ואת צו החיפוש, אך הנאשם המשיך להשתולל ושוטר אחר (להלן: **שוטר 3**) הודיע לנאשם כי הוא מעוכב. הנאשם סירב לעיכוב, המשיך להתפרע ודחף את השוטר 2. לשוטר 2 נגרמה חבלה בדמות שריטה בזרוע ימין.

תסקיר שירות המבחן

2. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן ואשר לפיו הנאשם הינו בן 36 שנים, נשוי ואב לשני ילדים ועובד כמנהל חנות מחשבים ברשת "באג". לנאשם אין עבר פלילי קודם ובאופן כללי מנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי. שירות המבחן המליץ לא להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות.

טענות הצדדים לעונש

3. המאשימה עמדה על החומרה הרבה בביצוע העבירות שבכתב האישום ועמדתה היתה להרשיע את הנאשם וכי אין מקום לסיים את ההליך הפלילי בעניינו ללא הרשעה. המאשימה עתרה להשתתף עונש של מאסר על תנאי, צו של"צ וקנס. הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ושלא להרשיעו בדין וזאת לאור העבודה שהיה ויורשע הדבר עלול להקשות עליו באפשרויות הקידום שלו במסגרת עבודתו הנוכחית. בנוסף, טען שלא התקבל לנהל את סניף חברת המחשבים "באג" שבנמל התעופה בן גוריון בשל התיק הנוכחי שנפתח כנגדו.

4. מן הראוי להבהיר כי המחלוקת היחידה שבין הצדדים נוגעת לשאלה האם להשאיר את ההרשעה על כנה או לבטלה. יודגש שהמאשימה לא עתרה להשתתף מאסר בפועל ואף לא בדרך של עבודות שירות על הנאשם, והיתה מוכנה להסתפק במאסר על תנאי בצירוף שעות שירות לתועלת הציבור וקנס כספי. בנסיבות אלה, ההכרעה במסגרת גזר הדין תתמקד בשאלה האם להשאיר את ההרשעה על כנה, או לא. לכן, לא מצאתי צורך לדון בשאלת מתחם העונש ההולם, מאחר ושאר רכיבי הענישה היו מוסכמים ע"י הצדדים.

שאלת אי ההרשעה

5. לאחר שקילת טענות הצדדים, מסקנתי היא שאין מקום לבטל את ההרשעה בדין ויש להשאירה על כנה, וזאת משני נימוקים עיקריים: ראשית, העדר הוכחה של נזק קונקרטי לנאשם היה וההרשעה תמשיך לעמוד בעינה; שנית, סוג העבירות שבהן הורשע הנאשם. מובהר בזאת שכל אחד מהנימוקים הללו עומד בפני עצמו, כעילה מספקת לדחיית הבקשה לאי הרשעה בדין, לא כל שכן, שניהם יחדיו.

העדר הוכחת נזק קונקרטי לנאשם

6. מן הראוי לציין שלא התרשמתי שייגרם נזק קונקרטי לנאשם כתוצאה מכך שההרשעה תמשיך לעמוד בעינה. חרף העובדה שנפתח התיק הנוכחי במטרה כנגד הנאשם, הוא ממשיך לעבוד כמנהל חנות של חברת המחשבים "באג". טענתו שלא התקבל לעבוד בסניף של "באג" בנמל התעופה בן גוריון, לא מנעה מחברת "באג" עצמה להמשיך להעסיקו כמנהל חנות בסניף אחר שלה במקומות אחרים. יתר על כן, הנאשם הגיש מכתב מחברת "באג" לפיו הרשעתו בדין יש בה בכדי לפגוע בסיכויי להתקדם בחברה.

בכל זאת, לא השתכנעתי שמדובר בפגיעה ממשית וקונקרטי: הנאשם בפועל ממשיך לעבוד בחברה כמנהל של אחת מחנויותיה; אין כל אמירה במכתב שהרשעתו בדיון תביא בהכרח לפיטורין או שאחד מהתנאים להעסקתו של עובד כלשהו באותה חברה הוא שלא תהיה לו הרשעה פלילית; לא הובהר באותו מכתב מה הם סוגי התפקידים בחברה שיהיה מנוע מביצועם בעתיד דווקא בשל הרשעתו בעבירות הספציפיות המפורטות בכתב האישום. יתר על כן, מעבר לשאלת הנזק הקונקרטי שייגרם לנאשם מההרשעה, לא ניתן להתעלם מהנימוק הנוסף להשאת ההרשעה על כנה, ושאדון בו בפרק הבא, והוא "סוג העבירות" שאותן ביצע.

סוג העבירות

7. הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת שוטרים ועבירה זו, מבחינת חומרתה ומהות האינטרס החברתי שנפגע עקב ביצועה, איננה מאפשרת מרחב תמרון לבית המשפט שיוביל לאי הרשעה בדיון, וזאת כפי שניתן לראות מהפסיקה שאביא להלן.

8. רע"פ 2974/12 נגר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.5.12). במקרה זה, כנגד המבקש ואחיו הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בתל אביב. המבקש הורשע בעבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, ואחיו הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום, שני שוטרים מילאו תפקידים כדן באחד מרחובות העיר הרצליה. אחיו של המבקש יצא מרכבו, צעק עליהם משום כך שרצו לראות את רישיונו וניסה לחטוף את רישיון הנהיגה שלו מידיהם. המבקש התקרב על מנת לעזור לאחיו, דחף את השוטרת שהיתה במקום, ניסה למשוך אותה אחורה וגרם לה בכך כאב חד בצווארה ובגב. בנוסף, תקף את השוטר שהיה במקום בכך שדחף אותו. נתקבלו תסקירים מטעם שירות המבחן ואשר אף המליץ להימנע מהרשעתם ולהסתפק בשעות שירות לתועלת הציבור. על המבקש הוטלו חמישה חודשי מאסר על תנאי וכן קנס בסך 2,000 ₪ בעוד שאחיו הורשע גם כן וגזרו עליו 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס של 1,600 ₪. המבקש ואחיו הגישו ערעור לבית המשפט המחוזי כנגד הרשעתם בדיון. הערעור נדחה וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון. כבוד השופט ג'ובראן קבע כדלקמן:

"מעשיו של המבקש חמורים. התנהגותו כלפי השוטרים מעידה על זלזול בחוק. נכון הוא כי המבקש הינו צעיר בגילו, בתחילת דרכו וללא כל עבר פלילי. הוא הודה במעשיו והביע חרטה עליהם ואף אמר שהתבייש להיות במעמד זה. ער אני גם לכך, ששירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה בנסיבות העניין, ואולם כידוע, אין בית המשפט מחויב לאמץ את המלצת שירות המבחן. לאחר ששקלתי את השיקולים שעמדו בפניי, הגעתי לכלל מסקנה, כי במקרה דנן אין מקום להעדיף את האינטרס האישי של המבקש על פני חומרת העבירה, הגנה על שלום הציבור ובטחונו והצורך להגן על שלוחי הציבור הפועלים בשם החוק".

9. רע"פ 4592/14 **רוטמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (25.8.14). כנגד המבקשת הוגש כתב אישום לבית המשפט השלום בחיפה ואשר בגינו הורשעה בביצוען של העבירות הבאות: תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, בראשית שנת 2012, המבקשת השתתפה במסיבה ושכנים התלוננו על מטרד הרעש שנגרם ממנה. כשהגיע הצוות המשטירי לבדוק את התלונה, המבקשת התפרצה לעברו, ירקה על שוטרת אחת וקיללה אותה. כמו כן, התנפלה על אותה שוטרת ומשכה בשערות ראשה. אף שחבריה של המבקשת ניסו לבלום אותה היא המשיכה להשתולל וסטרה לשוטרת. גם לאחר שהשוטרת אחזה בכח בידה, הצליחה המבקשת למשוך בשערות ראשה שוב. המבקשת נעצרה ובמהלך נסיעה בניידת המשטרה לתחנת המשטרה, עת שהובהר לה שאינה יכולה לענות לשיחה נכנסת בטלפון הנייד שלה, השתוללה המבקשת והשוטרים נאלצו להעבירה לניידת אחרת. למבקשת לא היה עבר פלילי קודם, וסיימה לימודי סיעות שיניים ואף עבדה בתחום זה. כמו כן, שיתפה פעולה עם שירות המבחן והשתתפה בטיפול קבוצתי. המבקשת רצתה להמשיך את לימודיה ולהיות שיננית, ולא רק סיעת לשיננית. מקצוע שיננית על פי התקנות הרלוונטיות מחייב העדר קיומו של עבר פלילי. בסופו של יום, בית משפט השלום הרשיע את המבקשת, הטיל עליה מאסר על תנאי, צו של"צ, צו מבחן ופיצוי לשוטרת. המבקשת הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי כנגד עצם ההרשעה בדין. הערעור נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגישה לבית המשפט העליון. בפסקה 11 להחלטתו של כבוד השופט ג'ובראן הודגשה חומרת העבירה של תקיפת שוטר וזאת כבסיס, בין השאר, לדחיית הבקשה לאי הרשעה.

10. בג"צ 6748/13 **אגבאריה נ' יושב ראש וועדת הבחירות לכנסת ה-20** [פורסם בנבו] (14.10.13). העותר הינו עורך דין במקצועו שהוגש נגדו כתב אישום לבית משפט השלום בחדרה בעבירות של השתתפות בהתקהלות אסורה ותקיפת שוטר. לפי עובדות כתב האישום שבהן הודה הנאשם, הגיעו כוחות משטרה לכפר מושריפה לשם ביצוע צו הריסה מנהלי למבנה מקרקעין בכפר. עם הגעת כוחות המשטרה החלה התקהלות אסורה במקום, בה השתתף גם העותר, אשר סירב להישמע להוראותיו של קצין משטרה להתפנות ממקום האירוע. לפי עובדות כתב האישום, במהלך האירוע התנפל העותר על אחד השוטרים שנכחו במקום, דחף אותו וחבט בו בפניו. בקשתו לאי הרשעתו ונדון ל-4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לשוטר. לאחר שגזר הדין הפך לחלוט, העותר חפץ להתמודד בבחירות לרשויות המקומיות, לרשות המועצה המקומית מעלה עירון. יושב ראש וועדת הבחירות קבע שהרשעתו בעבירה של תקיפת שוטר מונעת את מועמדותו לתפקיד זה מאחר ומדובר בעבירה שיש עימה קלון. עתירתו לבג"צ נדחתה. בפסקה כ' לפסק הדין כבוד השופט רובינשטיין נאמרו הדברים הבאים:

"בניגוד לנטען ע"י העותר, עבירה של תקיפת שוטר אינה עבירה "גבולית", כי אם עבירה שככלל נדירים יהיו המקרים שבהם לא ידבק קלון במבצעה. עניינו של העותר אינו בא בקהלם של אותם מקרים נדירים".

11. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול ההרשעה בדין, נדחית. ההרשעה בעינה עומדת.

כיבוד ההסדר

12. משקבעתי כי ההרשעה בדין תמשיך לעמוד בעינה, בכוונתי לכבד את ההסכמה שהיתה בין הצדדים לעניין רכיבי הענישה בתיק.

13. לפיכך, הנני קובע כדלקמן:

א. ההרשעה בדין תמשיך לעמוד בעינה.

ב. הנני משית על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, לא יבצע עבירת אלימות או עבירות לפי סעיפים 273, 274 או 275 לחוק העונשין.

ג. הנאשם יבצע 250 שעות שירות לתועלת הציבור. הצו יבוצע על פי הוראות והנחיות שירות המבחן. מובהר לנאשם שככל שלא יבצע את השעות האמורות, אזי בית המשפט יהיה רשאי לדון אותו מחדש ולהטיל עליו עונש אחר נוסף.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך 1,500 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.3.15 והיתרה ב- 1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד שבט תשע"ה, 03 פברואר 2015, במעמד הצדדים.